

paa den Forhandling om Banklovgivningen i alle 3 skandinaviske Lande, der blev ført paa det skandinaviske Handelsmøde i Gøteborg. Da jeg selv havde den Ære at være til Stede og deltog i Forhandlingerne og gennem en lang Aarrække kender Handelsmøder og skandinaviske Handelsmøder, ligger det mig personligt nær et Øjeblik at dvæle herved. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at der ved denne Lejlighed egentlig ingen Udtalelser faldt fra Købmandsstanden; det, der skete, var, at man hørte paa 3 Foredrag af Bankdirektører. Og nu ved jeg gennem et mangeaarigt Kendskab til Købmandsstanden, at der er to Kategorier af Mennesker, som Købmændene har ubetinget Respekt for, det er Ministre og Bankdirektører — ja, det første klinger maaske lidt mærkværdigt her paa Rigsdagen, hvor man ofte har saa liden Respekt for Ministre, og hvor Oppositionen i alt Fald altid mener, at Ministrene er en Slags Prügelnaben; men indenfor Handelsstanden er der en ubegrænset Respekt for Ministre. Og den anden Kategori af Mennesker, som de har ubegrænset Respekt for, er netop Bankdirektører. Naar derfor ikke mindre end 3 Bankdirektører skal tale til Købmandsstanden, gaar det, som det smukt er skildret i Forspillet til Goethes Faust: „Sie sitzen schon mit hohen Augenbraunen Gelassen da und möchten gern erstaunen.“ eller hvis man hellere vil høre det i P. Hanssens Oversættelse:

„Paa en Fest de Munden spidset har;
med store Øjne sidder de og bier
paa Scenens endnu skjulte Trylleries.“

Saaledes ogsaa ved denne Lejlighed. Med den største Respekt hørte man de 3 Bankdirektører — som alle selv var interesserede — komme frem og forsikre, at alt var saare vel i den nordiske Bankverden, og at der ikke behøvedes andet end at lægge Forretningsverdenens Skæbne i Bankdirektørernes sikre Hænder. Naa, dette hænger jo sammen med, at der utvivlsomt herhjemme har været i Færd med at udvikle sig i noget for høj Grad det, man kalder Bankvælde. Men paa den anden Side vil jeg forvare mig imod, at jeg skulde, dele Dr. Bircks Anskuelse: at med Undtagelse af to — ja, nu er den ene jo død —, men med Undtagelse af den ene, der lever, er alle i vor Forretningsverden i Lommeformat. Dr. Birck maa saa have ualmindelig rummelige Lommer. Det er virkelig saaledes, at der indenfor de københavnske Hovedbanker sidder fremragende Mænd. Men naturligvis: Genierne gror ikke paa Træer, og man kan

ikke forlange — end ikke at Dr. Birck —, at Folk skal være Genier.

Men nok er det, paa mig gjorde det, der skete paa dette skandinaviske Handelsmøde, saare ringe Indtryk, just fordi det kun var den Paradeforestilling, det var. Og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Handelsminister, at der har været saa mange fortræffelige andre Foredrag og saa mange udmærket rigtige Ønsker fremsat fra Købmandsstandens Side, at de efter min Mening i langt højere Grad fortjener Regeringens Øre, end hvad der blev sagt ved denne Lejlighed i Gøteborg. Derfor er jeg glad ved, at den højtærede Handelsminister har overvundet de Betænkeligheder, der saaledes har rejst sig bl. a. paa dette skandinaviske Handelsmøde, og rettet sig efter, hvad jeg vilde kalde for den offentlige Menings Krav. Allerede i „Orfeus i Underverdenen“ rettede selv Guderne sig efter den offentlige Mening. Det glæder mig derfor, at den højtærede Handelsminister — der naturligvis hører til dii minores — ogsaa retter sig efter den offentlige Mening. Det er efter min Mening den rette Vej, den højtærede Handelsminister er slaaet ind paa ved, at han — efter at have fremhævet Betænkelighederne ved i Øjeblikket at skride til en vidtgaaende Revision — gaar over til at sige, at ud fra den Opfattelse, at forskellige af de Mangler, Krisen allerede nu har afsløret ved den nuværende Banklovgivning, er af en saa væsentlig Karakter, at det ikke vilde være rigtigt at udskyde deres Afhjælpning længere end nødvendigt, er man allerede nu gaaet til at udarbejde et Forslag til en foreløbig Revision af Bankloven. Det er da til en saadan foreløbig Revision af Bankloven og til Afhjælpning af saadanne Mangler, som har vist sig at være til Stede og være af væsentlig Karakter, at vi fra vor Side tilsiger vor Bistand.

Det var maaske ikke nødvendigt, at man havde taget hele Bankloven, saa at sige alle dens Paragraffer, op til Revision. Det Formaal, som her er antydnet, det ret snævre Formaal, kunde maaske og kan maaske fyldestgøres ved at skabe en Lov, der indeholder Ændring af enkelte Paragraffer i den bestaaende Banklov. Men det, jeg synes er det fortræffelige, er, at Hovedbestræbelsen er rettet paa at faa ændret disse enkelte, iøjnespringende Mangler, og at man i øvrigt har udskudt de store afgørende organiske Spørgsmaal til et noget senere Tidspunkt, saaledes nemlig, at man inden dette kan faa underkastet Spørgs-